

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 15. novembra 2012 (*)

„Smernica 77/388/EHS – DPH – Oslobodenia od dane – ?lánok 13 B písm. b) – Prenájom nehnuteľností – Obytná loď, ktorá nemá vlastný pohon, trvalo upevnená pozdĺž brehu rieky – Prenájom obytnej lode vrátane priľahlého prístavného mostíka, pozemku a vodnej plochy – Výlučné použitie na trvalú prevádzku reštaurácie/diskotéky – Jedno plnenie“

Vo veci C-532/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa ?lánku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Köln (Nemecko) z 22. septembra 2011 a doručený Súdnemu dvoru 19. októbra 2011, ktorý súvisí s konaním:

Susanne Leichenich

proti

Ansbertovi Peffekovenovi,

Ingovi Horeisovi,

za úasti:

**Dr. Leyh, Dr. Kossow & Dr. Ott KG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft,
Steuerberatungsgesellschaft,**

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky tretej komory, sudcovia K. Lenaerts, E. Juhász (spravodajca), G. Arestis a J. Malenovský,

generálny advokát: J. Mazák,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. septembra 2012,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- S. Leichenich, v zastúpení: H. Bister, Rechtsanwalt,
- A. Peffekoven a I. Horeis, v zastúpení: A. Funke a R. Lenzen, Rechtsanwälte,
- Dr. Leyh, Dr. Kossow & Dr. Ott KG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft, Steuerberatungsgesellschaft, v zastúpení: T. Wahlen a S. Schneider, Rechtsanwälte,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: C. Soulay a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pani Leichenichovou, majiteľkou obytnej lode, a páňmi Peffekovenom a Horeisom, jej daňovými poradcami, týkajúceho sa toho, či má dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) podliehať prenájom tejto obytnej lode, ktorá je natrvalo zakotvená pozdĺž brehu rieky a využíva sa na prevádzku reštaurácie/diskotéky.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 2 šiestej smernice, ktorý je zaradený do hlavy II nazvanej „Rozsah platnosti“, stanovuje:

„[DPH] podlieha:

1. dodávka tovaru alebo služieb za úhradu [za protihodnotu – *neoficiálny preklad*] v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou;

...“

4 Článok 13 tejto smernice, nazvaný „Oslobodenie od dane na území štátu“, stanovuje v časti B s názvom „Iné oslobodenia od dane“:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločensva, platí, že členské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky za podmienok, ktoré stanovujú na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie oslobodení od dane a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

...

b) prenájímajanie nehnuteľného majetku s výnimkou:

1. poskytovania ubytovania, podľa definície v zákonoch členských štátov, v hotelovom sektore alebo v sektoroch s podobnou funkciou, vrátane poskytovania ubytovania v prázdninových táboroch alebo na miestach určených na stanovanie,

2. prenájímajanie budov a priestorov na parkovanie vozidiel,

3. prenájímajanie trvalo inštalovaných zariadení a strojov,

4. prenájímajanie sejfov.

Ľenské štáty môžu aplikovať nasledujúce výnimky na rozsah platnosti tohto oslobodenia od dane:

...“

5 Obsah vyššie uvedeného ustanovenia šiestej smernice bol prakticky v nezmenenej forme prebratý do článku 135 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1), ktorá predstavuje prepracované znenie šiestej smernice a jej následných zmien a doplnení.

6 Článok 38 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 77, s. 1), ktorý je zaradený do pododdielu 10 tohto nariadenia, nazvaného „Prenájom dopravných prostriedkov“, stanovuje:

„1. „Dopravné prostriedky“ uvedené v článku 56 a článku 59 prvom odseku písm. g) smernice 2006/112/ES zahŕňajú motorové a nemotorové vozidlá a iné zariadenia a prostriedky určené na prepravu osôb alebo predmetov z jedného miesta na druhé, pričom ich možno ťahať, vliecť alebo ťažiť vozidlami a ktoré sú bežne určené na prepravu a dajú sa na ňu skutočne používať.

...

3. Za dopravné prostriedky v zmysle odseku 1 sa nepovažujú trvalo imobilizované vozidlá a kontajnery.“

Nemecké právo

7 Článok 4 zákona o dani z obratu (Umsatzsteuergesetz) stanovuje:

„Spomedzi plnení uvedených v § 1 ods. 1 bode 1 tohto zákona sú od dane oslobodené tieto plnenia:

...

12.

a) prenájom pozemkov, na ktorých vlastníctvo sa vzťahujú ustanovenia občianskeho práva týkajúce sa nehnuteľností, pozemkov a budov vo výhradnom vlastníctve štátu;

b) prenechanie nehnuteľností a častí nehnuteľností do užívania na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti;

c) zriadenie, prevod alebo prenechanie výkonu vecných práv na užívanie nehnuteľností.

Od dane nie je oslobodený prenájom obytných miestností a izieb, ktoré podnikateľ vyhradil na krátkodobé ubytovanie tretích osôb, prenájom miest na parkovanie vozidiel, krátkodobý prenájom miest v kempingu a prenájom strojov a iných zariadení akejkoľvek povahy, ktoré sú súčasťou podnikového areálu, aj keď tvoria podstatnú časť nehnuteľnosti.“

8 Podľa nemeckého práva je nehnuteľnosťou bez ohľadu na jej využitie plošne vymedzená pozemková parcela, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľností pod určitým číslom alebo ktorá je zapísaná v súlade so zákonom o vedení pozemkového registra a o zápise pozemkov. Otázka, či je budova súčasťou nehnuteľnosti, sa v zásade posudzuje podľa vnútroštátnej judikatúry v oblasti daní, vzhľadom na všeobecné ustanovenia občianskeho práva, v prejednávanej veci § 94

Občianskeho zákonníka s nadpisom „Podstatné časti nehnuteľností alebo budov“, ktorý v odseku 1 stanovuje:

„K podstatným častiam nehnuteľnosti patria veci pevne spojené so zemou, najmä budovy...“.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Zo spisu predloženého Súdneho dvoru vyplýva, že v roku 1999 pani Leichenich uzatvorila so Spolkovou republikou Nemecko, zastúpenou správou vôd a lodnej dopravy (Wasser und Schifffahrtsverwaltung, ďalej len „WSV“), zmluvu o užívaní týkajúcu sa pozemku nachádzajúceho sa na ľavom brehu rieky Rýn v blízkosti mesta Kolín nad Rýnom a vodnej plochy, teda časti rieky priliehajúcej k tomuto pozemku. Podľa tejto zmluvy WSV dala tieto pozemky k dispozícii užívateľom na účely prevádzky obytnej lode s prístavným mostíkom ako reštaurácie. Predmetná obytná loď bola upevnená na tom istom mieste už mnoho rokov, nikdy nebola premiestnená a je znehybnená prostredníctvom lán, reťazí a kotiev. Nemá motor a žiadny pohon. Okrem toho je pripojená k vodovodnej a elektrickej sieti a má adresu, telefónnu linku a nádrž na odpadovú vodu.

10 Zmluvou z 1. februára 2000 pani Leichenich prenajala obytnú loď vrátane prístavného mostíka a priľahlej plochy spoločnosti založenej podľa občianskeho práva, ktorá prevádzkovala obytnú loď výlučne ako kaviareň/reštauráciu a neskôr ako diskotéku. Zo sumy nájomného nebola platená DPH, keďže podľa názoru daňových poradcov pani Leichenichovej išlo o prenájom nehnuteľnosti. V rámci kontroly vykonanej zo strany Finanzamt Köln-Altstadt, územne príslušného daňového orgánu za roky 2000 až 2003, čo je obdobie, počas ktorého pani Leichenich bola jediným vlastníkom prenajatých nehnuteľností, tento orgán dospel k záveru, že prenájom sa týkal hnuteľnej veci a že v dôsledku toho mal podliehať DPH.

11 Pani Leichenich teda podala proti svojim daňovým poradcom na Landgericht Köln občianskoprávnu žalobu, ktorou sa domáhala vrátenia súm zaplatených ako DPH. Tento súd v rozsudku z 9. decembra 2010, v ktorom odkázal na rozsudok Súdneho dvora zo 16. januára 2003, Maierhofer (C-315/00, Zb. s. I-563), dospel k záveru, že obytná loď nepredstavovala ani nehnuteľnosť, ani podstatnú časť takejto nehnuteľnosti, keďže nebola pevne spojená so zemou. Mohla totiž byť premiestnená za niekoľko hodín, aj keď by si to vyžadovalo určitú prípravu a zapojenie špecializovaného personálu. V dôsledku toho išlo teda o hnuteľnú vec, na ktorú sa nevzťahuje výnimka zakotvená v článku 13 B písm. b) šiestej smernice.

12 Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie na Oberlandesgericht Köln a tento súd konštatoval, že podľa znenia nájomnej zmluvy táto zmluva nie je obmedzená na prenájom obytnej lode a prístavného mostíka, ale zahŕňa takisto vodnú plochu a priľahlý pozemok. Preto trvalé využívanie obytnej lode a prístavného mostíka na pevnom mieste je nerozlučne spojené s využívaním vodnej plochy a priľahlého brehu. Využívanie obytnej lode na stálom mieste totiž trvale bráni akémukoľvek inému využívaniu vodnej plochy, ktorú pokrýva, a najmä na účely verejnej dopravy. Inými slovami, podľa tejto zmluvy bola prenajatá časť rieky a teda časť pozemku. Prenájom obytnej lode a priľahlého prístavného mostíka, ktorý je upravený v zmluve, zahŕňa teda nevyhnutne využívanie a prenechanie vodnej plochy a pozemku na užívanie, ktoré boli predtým priznané pani Leichenichovej zmluvou uzatvorenou s WSV.

13 Vnútroštátny súd okrem toho upresňuje, že podľa zmluvy obytná loď sa môže používať len na špecifikovanom mieste a nemá sa premiestňovať. Okrem toho sa na tom istom mieste nachádza už niekoľko rokov. Tento súd takisto uviedol, že keďže podľa nájomnej zmluvy bol pozemok prenechaný na užívanie nájomcom na využívanie obytnej lode na stálom mieste a táto loď má telefonickú linku, prípojky a dokonca aj nádrž na odpadovú vodu, možno sa domnievať na základe funkčného prístupu, že obytná loď predstavuje budovu v zmysle šiestej smernice, lebo takáto budova nemôže prirodzene byť spojená s vodnou plochou tak pevne ako s pozemkom.

14 Vnútroštátny súd sa navyše pýta, či je potrebné rozlišovať z hľadiska DPH medzi prenájmom časti nehnuteľnosti predstavujúcej obytnú loď a prenájmom časti predstavujúcej prístavný mostík, ktorý bol podľa zmluvy prenechaný na užívanie dotknutým osobám ako kotvisko lodí. Kladie si otázku, či by sa posledné uvedené plnenie nemalo považovať za vedľajšie v rámci jednej zmluvy, a to z dôvodu, že prenechanie prístavného mostíka na užívanie slúžilo úplne alebo väčšinou ako prístup k obytnej lodi.

15 Vzhľadom na tieto úvahy Oberlandesgericht Köln rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 13 B písm. b) šiestej smernice... vykladať v tom zmysle, že pojem prenájom nehnuteľností zahŕňa prenájom obytnej lode vrátane príslušnej plochy a prístavného mostíka, ktorá je určená na trvalé užívanie na stálom mieste ako reštaurácia/diskotéka na ohraničenom a identifikovateľnom kotviacom mieste vo vode? Je pre toto posúdenie relevantný spôsob spojenia obytnej lode s pozemkom, prípadne náklady spojené s uvoľnením tohto upevnenia lode?

2. Ak bude prvá veta prvej prejudiciálnej otázky zodpovedaná kladne, má sa článok 13 B písm. b) šiestej smernice... vykladať v tom zmysle, že pojem ‚vozidlá‘, ktorý podľa rozsudku Súdneho dvora z 3. marca 2005 vo veci C-428/02 [Fonden Marselisborg Lystbådehavn, Zb. s. I-1527] zahŕňa aj lode, nie je uplatniteľný na obytnú loď, ktorá nedisponuje nijakým vlastným pohonom (motorom) a ktorá bola prenajatá na výlučné a trvalé užívanie na konkrétnom mieste, a nie na účely premiestňovania? Predstavuje prenájom obytnej lode a prístavného mostíka vrátane príslušnej plochy pozemku a vodnej plochy jedno plnenie oslobodené od dane, alebo sa má v danom prípade rozlišovať medzi prenájmom obytnej lode a prístavného mostíka na účely DPH?“

O prvej otázke a druhej časti druhej otázky

16 Vnútroštátny súd sa vo svojej prvej otázke a v druhej časti druhej otázky, ktoré treba skúmať spoločne, v podstate pýta, či sa má článok 13 B písm. b) šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že pojem prenájom nehnuteľností zahŕňa prenájom obytnej lode vrátane príslušnej plochy a prístavného mostíka, ktorá je upevnená o breh a koryto rieky prostredníctvom väčšieho uvoľniteľných príchytiek, je na ohraničenom a identifikovateľnom stanovisku na vode a výlučne sa využíva podľa nájomnej zmluvy na trvalú prevádzku reštaurácie/diskotéky na tomto stanovisku. Takisto sa pýta, či prenájom obytnej lode a prístavného mostíka za takýchto okolností predstavuje jedno oslobodené plnenie.

17 V tejto súvislosti treba najprv pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sú oslobodenia od dane stanovené v článku 13 šiestej smernice autonómnymi pojmami v práve Únie, a musia byť preto definované na úrovni Spoločenstva, a že výklad pojmu prenájom nehnuteľností uvedeného v článku 13 B písm. b) šiestej smernice nemôže závisieť od výkladu daného občianskym právom členského štátu (rozsudok Maierhofer, už citovaný, body 25 a 26, ako aj citovaná judikatúra).

18 Takisto je potrebné pripomenúť, že v rámci rozdelenia právomocí medzi súdmi Únie a vnútroštátnymi súdmi Súdnemu dvoru prináleží zohľadniť právny a skutkový rámec, do ktorého

patrí prejudiciálna otázka, tak, ako ho definovalo rozhodnutie vnútroštátneho súdu (rozsudok z 20. mája 2010, Harms, C-434/08, Zb. s. I-4431, bod 33).

19 Podľa konštatovaní vnútroštátneho súdu týkajúcich sa skutkových okolností v tejto veci nie je nájomná zmluva obmedzená na prenájom obytnej lode a prístavného mostíka, ale zahŕňa takisto priehľadnú vodnú plochu a pozemok, pričom využívanie obytnej lode a prístavného mostíka je neoddeliteľné od využívania týchto ostatných prvkov. Účelom prenájmu je okrem toho prevádzka obytnej lode s prístavným mostíkom ako reštaurácie/diskotéky.

20 Na základe týchto konštatovaní vnútroštátneho súdu je potrebné skúmať situáciu obytnej lode nie izolovane, ale tak, že sa zohľadní jej začlenenie na stanovisko.

21 Vzhľadom na tieto skutkové okolnosti treba konštatovať, že časť pozemku vybiehajúca z vody zodpovedajúca vo veci samej pozemku priliehajúcej k stanovisku obytnej lode na vode predstavuje nehnuteľnosť. Nehnuteľnosť takisto predstavuje aj zatopená a ohraničená časť riečneho koryta, ktorá je pokrytá vodou rieky, na ktorej pláva obytná loď (pozri v tomto zmysle rozsudky Fonden Marselisborg Lystbådehavn, už citovaný, bod 34, a zo 6. decembra 2007, Walderdorff, C-451/06, Zb. s. I-10637, bod 19). Vnútroštátny súd poznamenal, že používanie obytnej lode bráni trvale akémukoľvek inému používaniu vody, ktorú táto loď pokrýva.

22 Obytná loď, vybiehajúca časť pozemku a zatopená časť koryta rieky predstavujú celok, ktorý bol hlavným predmetom nájomnej zmluvy.

23 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že obytná loď, ktorá nemá vlastný pohon, je znehybnená na tejto časti vody rieky už mnoho rokov. Je uchytená k ohraničenej časti koryta rieky prostredníctvom kotiev a je upevnená o breh prostredníctvom reťazí a lán. Toto upevnenie obytnej lode nemožno chápať ako uvoľnenie, teda bez toho, aby sa vynaložilo úsilie a vznikli nezanedbateľné náklady. V súlade s judikatúrou Súdného dvora na to, aby sa konštrukcia na účely uplatnenia pravidiel v oblasti DPH považovala za nehnuteľnosť, nie je nevyhnutné, aby bola neoddeliteľne spojená so zemou (rozsudok Maierhofer, už citovaný, bod 33).

24 Podľa nájomnej zmluvy, ktorá je uzatvorená na dobu päť rokov a nepoukazuje na vôľu strán využívať obytnú loď príležitostne a dočasne, sa táto loď výlučne využíva trvalým spôsobom ako reštaurácia/diskotéka. Okrem toho má obytná loď poštovú adresu, telefonickú linku a je pripojená k vodovodnej a elektrickej sieti.

25 Vzhľadom na spojenosť obytnej lode s prvkami, ktoré tvoria jej stanovisko, a preto, že je spojená s týmito prvkami, vďaka ktorým predstavuje v praxi časť tohto priestoru ako celku, a keďže okrem toho zmluva stanovuje, že obytná loď sa má využívať výlučne a trvalo na prevádzku reštaurácie/diskotéky na tomto stanovisku, a vzhľadom na to, že táto loď je pripojená k rôznym sieťam, je potrebné domnievať sa, že celok tvorený obytnou loďou a prvkami, ktoré tvoria stanovisko, kde je ukotvená, predstavuje nehnuteľnosť na účely uplatnenia oslobodenia uvedeného v článku 13 B písm. b) šiestej smernice.

26 Európska komisia teda oprávnene poznamenala, že vzhľadom na cieľ sledovaný zmluvnými stranami a funkciu, ktorú vyhradili tieto strany obytnej lodi, je pre tieto strany bezvýznamné z ekonomického hľadiska, či ide o budovu pevne spojenú so zemou, napríklad pilótami, alebo iba o obytnú loď, o akú ide vo veci samej.

27 Nemožno uznať argument nemeckej vlády, podľa ktorého hlavným cieľom zmluvy je prenájom obytnej lode nezávisle od stanoviska, kde je ukotvená, keďže na účely zabezpečenia rentability reštaurácie má stanovisko značný význam. Nájomná zmluva a suma nájomného boli dohodnuté vo veci samej v závislosti od stanoviska obytnej lode, ktorá sa nachádza konkrétne v

blízkosti veľkej aglomerácie a umožňuje ľahký prístup na obytnú loď reštauráciu.

28 Je potrebné ešte zdôrazniť, že podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu má prenechanie prístavného mostíka na užívanie v podstate umožniť prístup k obytnej lodi. Zdá sa teda, že obytná loď predstavuje s prvkami, ktoré tvoria jej stanovisko, t. j. vyčnievajúcou časťou a zatopenou časťou pozemku, vodnou plochou, ako aj priľahlým prístavným mostíkom, funkčnú a hospodársku jednotku a že nájomná zmluva, ktorá obsahuje všetky tieto prvky, zahŕňa jedno plnenie, v rámci ktorého prenájom prístavného mostíka je vedajším plnením vo vzťahu k prenájomu obytnej lode. V dôsledku toho prenájom tohto prístavného mostíka nemožno považovať za samostatné plnenie na účely DPH.

29 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné na prvú otázku a druhú časť druhej otázky odpovedať tak, že článok 13 B písm. b) šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pojem prenájom nehnuteľností zahŕňa prenájom obytnej lode vrátane príslušnej plochy a prístavného mostíka, ktorá je upevnená o breh a koryto rieky prostredníctvom ťažko uvoľniteľných príchytiek, je na ohraničenom a identifikovateľnom stanovisku na vode rieky a podľa nájomnej zmluvy sa využíva výlučne na trvalú prevádzku reštaurácie/diskotéky na tomto stanovisku. Tento prenájom predstavuje jedno oslobodené plnenie bez toho, aby bolo potrebné rozlišovať medzi prenájomom obytnej lode a prenájomom prístavného mostíka.

O prvej časti druhej otázky

30 Prvou časťou tejto otázky sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či obytná loď, o akú ide vo veci samej, predstavuje „vozidlo“ na účely uplatnenia výnimky zakotvenej v článku 13 B písm. b) bode 2 šiestej smernice.

31 Podľa judikatúry Súdného dvora pojem „vozidlá“ použitý v tomto ustanovení sa má vykladať tak, že označuje „všetky dopravné prostriedky“ vrátane lodí (pozri rozsudok Fonden Marselisborg Lystbådehavn, už citovaný, bod 44). Podľa zvyčajného chápania týchto pojmov ide o prostriedky používané na dopravu osôb alebo tovaru, teda prostriedky používané konkrétne na túto funkciu.

32 Tento prístup k pojmu vozidlo, založený na konkrétnej funkcii a používaní predmetnej veci, potvrdzuje článok 38 ods. 1 a 3 nariadenia č. 282/2011, ktorý na účely kvalifikácie vozidla ako „dopravného prostriedku“ kladie dôraz práve na skutočnosť, že je určené na dopravu osôb alebo tovaru, a vylučuje z tejto kvalifikácie vozidlá, ktoré sú trvalo znehybnené. Toto nariadenie, ktoré nie je uplatniteľné vo veci samej z hľadiska *ratione temporis*, vysvetľuje a objasňuje pojmy uvedené v právnej úprave v oblasti DPH, ktoré sú uplatniteľné od zavedenia tejto právnej úpravy.

33 V dôsledku toho nezáleží na pôvodnom použití veci, ale na jej konkrétnej a aktuálnej funkcii. Pôvodné použitie veci jej totiž nemôže s konečnou platnosťou zaručiť určité zaobchádzanie vzhľadom na pravidlá v oblasti DPH, a to bez ohľadu na zmenu skutočného použitia tejto veci.

34 Zo spisu, ktorý bol daný k dispozícii Súdnemu dvoru, vyplýva, že obytná loď vo veci samej, ktorá bola pôvodne pravdepodobne vytvorená na používanie ako dopravného prostriedku, sa nepoužívala počas posledných tridsiatich rokov na takéto účely a počas tohto obdobia bola trvalo znehybnená na tom istom mieste pozdĺž ľavého brehu Rýna. Okrem toho podľa nájomnej zmluvy zmluvné strany nevyjadrili žiadny zámer použiť obytnú loď ako dopravný prostriedok počas doby trvania zmluvy a vyhradili jej úplne odlišnú funkciu. Preto sa táto obytná loď nemôže považovať vzhľadom na pravidlá DPH za vozidlo.

35 Nemožno uznať argument nemeckej vlády, podľa ktorého je funkcia obytnej lode reštaurácie vo veci samej porovnateľná s funkciou lode reštaurácie, ktorá vykonáva krátke plavby

na vodnom toku, akým je Rýn alebo Mosela, a ktorá istotne predstavuje dopravný prostriedok. Celok, o aký ide vo veci samej, tvorený obytnou loťou, ako aj priľahlou plochou a prístavným mostíkom, totiž predstavuje nehnuteľnosť, ktorej účelom je výlučne ponúkať reštauračné služby a zábavu v osobitnom prostredí, kým lode reštaurácie vykonávajúce plavby na vodnom toku sú vozidlami používanými na poskytovanie tak reštauračných, ako aj turistických služieb. V dôsledku toho situáciu posledných uvedených lodí nemožno porovnávať so situáciou, o akú ide vo veci samej.

36 Ako správne poznamenala Komisia, vzhľadom na zásadu daňovej neutrality je funkcia obytnej lode porovnateľná so situáciou nehnuteľnosti, ktorá sa používa ako reštaurácia a nachádza sa v blízkosti tejto lode na pevnej zemi. Preto reštaurácia/diskotéka fungujúca na tejto obytnej lodi predstavuje z ekonomického hľadiska konkurenciu voči analogickým zariadeniam nachádzajúcim sa v budovách pevne spojených so zemou.

37 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na prvú časť druhej otázky odpovedať tak, že obytná loť, o akú ide vo veci samej, nepredstavuje vozidlo v zmysle článku 13 B písm. b) bodu 2 šiestej smernice.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Článok 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že pojem prenájom nehnuteľností zahŕňa prenájom obytnej lode vrátane príľahlej plochy a prístavného mostíka, ktorá je upevnená o breh a koryto rieky prostredníctvom ťažko uvoľniteľných príchytiek, je na ohraničenom a identifikovateľnom stanovisku na vode rieky a podľa nájomnej zmluvy sa využíva výlučne na trvalú prevádzku reštaurácie/diskotéky na tomto stanovisku. Tento prenájom predstavuje jedno oslobodené plnenie bez toho, aby bolo potrebné rozlišovať medzi prenájomom obytnej lode a prenájomom prístavného mostíka.

2. Takáto obytná loť nepredstavuje vozidlo v zmysle článku 13 B písm. b) bodu 2 šiestej smernice 77/388.

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina.